

РЕШЕНИЕ

№ 692

гр. София, 07.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав, в публично заседание на 17.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **4029** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на С. Х. М. от [населено място], чрез адв. Г., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 621/31.03.2025 г. /№25-4332-001842/, издадена от мл. експерт в група „ООР“, сектор „ОП“ в 09 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП му е наложена ПАМ– временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца. Моли ПАМ да бъде отменена като неправилна, незаконосъобразно и не отговаряща на целта на закона. Изложени са подробни аргументи, свързани с това, че жалбоподателя от години на лечение с метадон.
В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Позовава се на приложената по делото СХТЕ. Моли обжалваната заповед да бъде отменена. Претендира разноси, съгласно списък. Представя подробни писмени бележки.
Ответникът, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли жалбата да бъде оставена без уважение. С оглед изхода на делото претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
С оспорваната в настоящото производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 621/31.03.2025 г. /№25-4332-001842/, издадена от мл. експерт в група „ООР“, сектор „ОП“ в 09 Районно управление при Столична дирекция на

вътрешните работи, на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП му е наложена на С. Х. М. ПАМ– временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца, за това че 31.03.2025 г., управлява т.а. Фиат Д., с рег. [рег.номер на МПС] , след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установено с DrugTest 5000 STK №0036, за което на водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №3649611 от 30.03.2025 г.

По делото е приложен АУАН №3649611 от 30.03.2025 г. съставен срещу С. Х. М., за нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП– управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техните аналози.

На М. е издаден талон за кръвно изследване №311579 и лично връчен на лицето.

В хода на съдебното производство е приложена и приета като писмено доказателство Съдебна химикотоксикологична /токсикохимична/ експертиза, според заключението на която: От извършените изследвания на предоставените проби кръв и урина от лицето С. Х. М. е установено: присъствие на лекарствено вещество метадон - Списък П (Вещества с висока степен на риск, намиращи приложение в хуманната и ветеринарната медицина) на Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични към ЗКНВП. Синтетичният опиоид (лекарствен продукт) метадон е наркотично вещество, което се прилага при субституираща терапия при опиатна зависимост (метадонова програма)-и се отпуска по специален ред. Установената концентрация на метадон в кръв (0,65 pg/mL) е в терапевтична област (0,05 - 0,75 pg/mL по литературни данни). Основната цел и подходът при метадоновата програма е зависимостта към опиат (най- често хероин) да бъде преодоляна чрез замената му със синтетичния опиоид метадон, чието действие е по-продължително, може да се приема перорално и абстинентния синдром е по- лесно преодолим. За да противодейства на ефектите на опиатната зависимост, концентрацията на метадон в кръвта е необходимо да се поддържа в т. нар. терапевтичен интервал с гранични стойности от 0.05 pg/mL до 0.75 pg/mL, като за всеки участник в програмата се определя оптимална ежедневна доза с минимални странични ефекти. При продължителен прием (повече от 10 дни) на определена дневна доза метадон, плазмените му нива са относително стабилизирани, с незначителни колебания в рамките на терапевтичния интервал. Това означава, че при ежедневен прием на метадон, във всеки един момент от време, в кръвта на пациента присъства количество метадон в границите на терапевтичната концентрационна област. В настоящия случай е установена и доказана употреба на наркотично вещество метадон от изследваното лице.

По делото е приета административната преписка, включително доказателства за компетентност, както и приложените от жалбоподателя писмени доказателства- заверено копие от идентификационна карта от „БИСПМП-д-р Александър Ангелов“ ЕООД- [населено място] за използвани медикаменти: метадон, № в Програмата 241; карта за оценка на физическата годност на водач за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС №1159/24.10.2023г.; етапна епикриза; постановление за прекратяване на наказателно производство на прокурор при СРП.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от

компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест– до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 от ЗДвП установените стойности са определящи.

В случая резултатите от техническото средство, с което е отчетено наличие на наркотични вещества, са оспорени посредством даването на кръвна проба и проба от урина в темпоралния периметър, посочен в талона за кръвно изследване, видно от описа на данните от значение за токсикохимичната експертиза.

Редът, по който се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, е регламентиран в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Съгласно чл. 3а от Наредбата установяването на употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. Значението на резултатите от химико-токсикологичното лабораторно изследване е подчертано с разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1/19.07.2017 г., предвиждаща, че именно резултатът от това изследване, в частност от кръвната проба, е определящ по отношение на констатацията за употреба на наркотични вещества.

В настоящия случай в кръвната проба на лицето е установено наличието на метадон, чието съдържание е в терапевтичната област. Към жалбата са представени доказателства, които не са оспорени от ответника, съгласно които жалбоподателят е на метадонова терапия под лекарски надзор, като количеството метадон, което М. приема, не влияе върху способността му да управлява МПС. От експертизата се потвърждава, че се касае за терапевтична доза, поради което следва да се приеме, че не е налице отрицателно влияние върху способността му да управлява МПС. Тоест той не представлява риск нито за себе си, нито за околните /в този смисъл е например Решение № 137 от 25.03.2025 г. на ВКС по н. д. № 58/2025 г./ При това положение ПАМ следва да бъде отменена, доколкото при наличие на доказателства за продължително лечение и минимално количество метадон, мярката не би могла да изпълни функциите си – превантивна, препятстваща и преустановяваща.

Съдът намира за нужно да отбележи, че ЗПАМ е издадена в условията на обвързана компетентност и не подлежи на отмяна единствено поради факта, че не бил изчакаан резултатът от кръвната проба преди да бъде издадена. Функцията на ПАМ е превантивна и препятстваща. Административната превенция временно възпрепятства възможността да се извърши друго нарушение. Характерът на ПАМ е сходен на обезпечителните мерки в гражданския и наказателния процес, които не изискват безспорна доказаност на претенцията/обвинението, а единствено вероятна основателност на същата. В случая, резултатът от дръгтестта е достатъчен, за да се приложи ПАМ, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, която не изисква наличието на наркотични вещества да е установено посредством кръвна проба. При наличието на АУАН с обвързваща съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП доказателствена сила и положителен резултат от Дръгтест административният орган е бил

длъжен да издаден ЗПАМ. Същевременно СХЕ и приложенияте към жалбата медицински документи следва да бъдат кредитирани от съда и взети предвид при решаването на спора на основание чл. 142, ал. 2 от АПК и въз основа на тях ПАМ следва да бъде отменена съобразно гореизложените мотиви.

По изложените съображения ЗПАМ се явява незаконосъобразна и подлежи на отмяна.

При този изход на спора искането на жалбоподателя за разноски се явява основателно, поради което ответникът следва да бъде осъден да му заплати направените такива за държавна такса. Съобразно разпоредбата на чл. 143, ал. 4 АПК следва да бъде уважено искането за присъждане на адвокатско възнаграждение при условията на чл. 38, ал.2, вр. ал. 1 от ЗА, съгласно представения по делото договор за правна защита и съдействие за оказана безплатна правна помощ на С. Х. М., като в полза на адв. М. П. Г., предоставила безплатна правна помощ, следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА във вр. с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.)

Така мотивиран, Административен съд София-град, 73 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. Х. М. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 621/31.03.2025 г. /№25-4332-001842/, издадена от мл. експерт в група „ООР“, сектор „ОП“ в 09 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП му е наложена ПАМ– временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на С. Х. М., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 10 лева /5.11 евро/.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на адв. М. П. Г. адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева /511.29 евро/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: